

ספרים | נטע הלפרין

ג'ינג'ית או אדמונית?

דנה זייברט שקדה על תרגום מחודש לסדרת "האסופית", שימש גשר בין הדור הוותיק לצעיר

לשמור על הרוח שאיפיינה אותו". לאיזו מלאכה דומה התרגום מחדש? "זו בהחלט מלאכת מחשבת, כמו תפי" רה או רקמה. התרגום הישן שימש לי בסיס, ולצדו עשיתי שימוש בספר המ" קור. אמנם נגעתי כמעט בכל משפט, אך היה לי חשוב שלא יהיו תפרים גסים. לשם כך יש ליצור רצף שיהיה אחיד והגיוני. חלק מהמילים שהרור הקודם חוזר אליהן בערגה כבר יצאו ממחזור השפה, כמו 'לוח הצפחה' ששוברת אן על ראשו של גילברט בלייט. כשביל הילדות של היום זה ביטוי שרק גודם לרצות להניח את הספר בצד. צריך לתווך את האווירה שבספר לא רק דרך שפה גבוהה וגם לא בהיעדרה, ולכן זו מלאכה עדינה מאוד".

האם חשת שיש צורך להנמיך או לפשט את השפה כדי להתאים אותה לימינו?

"לא חשתי שיש צורך להנמיך את השפה, אלא לרתום אותה לטובת הסי" פור. היו ביטויים שהיו גבוהים או נמ" לצים מדי ועשיתי בהם שינויים. 'שם תמיד שלטו דמורמי עד' הפך ל'שם שרד תמיד אור רך של בין ערביים', או 'אך אין דומה חושד לרואה' הפך ל'אבל תמונה אחת שווה אלף מילים'. היו ביטויים שרייקתי יותר והיו אפילו משפטים שהגבתי קצת. בכל מקרה, הערכון הכי בולט הוא מבחינת הדיאלוגים, כדי שיישמעו טבעיים גם היום. חרות העין גם יבחינו שנוספו קטעים - ובספרי 'אן מאבונלי' ר'אן שרלי' פרכים שלמים - שהיו חסרים בתרגום הקודם".

מבחינת זייברט אין התרגום המחודש מבטל את הישן: "אין זה אומר שהאמהות לא יכולות לקרוא מחדש בתרגום הוותיק וליהנות ממנו. הת" רגום המחודש אמור להיות ברוחו גשר. הדור הוותיק ימצא בו את יל" דותו מחדש והדור הצעיר יוסיף לחייו נדבך משמעותי בדמות החוויה העמוקה שספרים אלו מציעים".

שהיטיבה לנסח הסופרת מרגרט אטווה "על אן לא משגיח מלאך הריאליזם האפור המחוספס, אלא הפיה הצבעונית המכוננת של תשוקת הלב. 'האסופית' הוא ניצחון התקווה על הניסיון. הוא לא אומר לנו את האמת על החיים, אלא את האמת על התגשמות משא" לות. ואת האמת הזו לרוב אנשים מע" דיפים על פני האלטרנטיבה".

בחלוף השנים הומחזו והוסרטו חייה של אן שרלי שוב ושוב, מסרט אילם ב-1919 ועד סדרות מונפשות, סרטי אנימה ואפילו פרודיות משעש" עות בימינו, והמוצרים הנלווים הפכו את האסופית לאימפריה כלכלית. גם בישראל הותירה האסופית את חותמה, ובימים אלו יוצא לאור תרגום מחודש לשלושת הספרים (הוצאת כתר), שני עשה בידה האמונה של עורכת התרגום דנה זייברט. בפני זייברט עמד אתגר לא פשוט בדמות התרגום הקודם, שביטויים ממנו הפכו כבר למטבעות לשון. "ערכת את התרגום מתוך תחו" שת מחויבות גדולה", היא מספרת, "ידעתי שגם מי שקרא את הספר בת" רגום הקודם והוא יקר ללבו עשוי לעיין בתרגום המחודש ולחפש את הביטויים שלמד להכיר ולאהוב, והיה לי חשוב

"חלק מהמילים שהרור הקודם חוזר אליהן בערגה כבר יצאו ממחזור השפה, כמו 'לוח הצפחה' ששוברת אן על ראשו של גילברט בלייט. כשביל הילדות של היום זה ביטוי שרק גודם לרצות להניח את הספר בצד"

ראיון יותר ממאה שנה חלפו מאז שכתבה הסופרת הק" נרית לויס מור מונטגומרי את "האסו" פית", והיום אין חולק על העובדה כי בז'אנר "ספרי הבנות" מדובר בקלא" סיקה בלתי מעוררת. מיליוני נערות כרחבי העולם בלעו בשקיקה את סי" פודה של אן היתומה, שהגיעה בטעות לחווה של מרילה ומתיו קתברט - אח ואחות בגיל העמידה החיים בכפר אבונלי, שביקשו לאמץ ילד יתום שי" עוזר בעבודות המשק ובמקומו קיבלו את אן. אן הדרמטית, בעלת הרמיון העשיר והמוזג הנלהב, כובשת את לבו של מתיו הביישן עד שהוא פועל לה" שארתה אצלם, ובהדרגה כובשת גם את לבם של מרילה ושל תושבי הכפר כולו. עלילתיה של אן נטייתה לה" סתבך בצרות הפכו את הספר להצל" חה מיידית והובילו את מונטגומרי לכתיבת ספרי ההמשך "אן מאבונלי", "אן שרלי" וספרים נוספים, שליוו את התבגרותה והפיכתה מילדה צנומה, להוטה וחמת מזג לנערה יפת תואר וברוכת כישרונות המשפיעה מטובה על הרמויות המתבגרות לצדה.

"אן היא הילדה האהובה והיקרה ביותר בספרות מאז אליס האלמותית", אמר פעם מארק טוויין, שידע רבר או שניים על הכוח בהפיכתם של יתומים חסרי סיכוי לכאורה לגיבורים שנוגעים בצד הקסום של החיים. ואכן, כזוכו, גורלם של יתומים בני דמותה של אן בתחילת המאה ה-20 באירופה לא שפר עליהם, וחיהם היו דומים לאלה של אן עצמה לפני שנאספה בידי האחים - "חיים של עבודה בזויה, עוני וילדות עשוקה", כפי שחושבת מרילה למראה הילדה שמופיעה לפתע על סף ביתה. אך כפי